

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudkyň Mgr. et Mgr. Lenky Bahýřové, Ph.D., a Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobce: J. J.

zastoupen advokátkou Mgr. Janou Tempírovou
sídlem Václavské nám. 777/12, 110 00 Praha

proti

žalovanému: **Náměstek ministra vnitra pro státní službu**
sídlem Jindřišská 34, 110 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí náměstka ministra vnitra pro státní službu ze dne 13. 7. 2018,
č. j. MV-53262-4/OSK-2018

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a obsah žaloby

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí náměstka ministra vnitra pro státní službu (dále jen „žalovaný“) ze dne 13. 7. 2018, č. j. MV-53262-4/OSK-2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byla zamítnuta odvolání žalobce a potvrzena rozhodnutí státního tajemníka v Ministerstvu zemědělství (dále jen „správní orgán I. stupně“ nebo „státní tajemník“) ze dne 19. 3. 2013, č. j. 15987/2018-MZE-11001 (dále jen „rozhodnutí o zařazení mimo výkon služby“) a ze dne 21. 3. 2018, č. j. 16250/2018-MZE-11001 (dále jen „rozhodnutí o zařazení na služební místo“). Rozhodnutím o zařazení mimo výkon služby byl žalobce podle § 63 odst. 1 zákona č.

234/2014 Sb., o státní službě, ve znění účinném do 31. 8. 2018 (dále jen „zákon o státní službě“) ode dne 19. 3. 2018 do dne 31. 3. 2018 zařazen mimo výkon služby z důvodu čerpání rodičovské dovolené. Rozhodnutím o zařazení na služební místo byl žalobce podle § 70 odst. 1 zákona o státní službě s účinností ode dne 1. 4. 2018 zařazen na služební místo vedoucího oddělení správy budov v Ministerstvu zemědělství s výkonem služby v Ministerstvu zemědělství.

2. Žalobce v podané žalobě úvodem shrnul skutkový stav, načež obecně uvedl, že se žalovaný dostatečně a přesvědčivě nevypořádal s jeho odvolací argumentací. Žalobce taktéž uvedl, že dle úvodu napadeného rozhodnutí a podle jeho výroku bylo rozhodováno o odvolání žalobce proti rozhodnutí státního tajemníka v Ministerstvu zemědělství ze dne 23. 3. 2018, č. j. 16250/2018-MZE-11001 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno, nicméně takové rozhodnutí neexistuje, neboť žalobci bylo doručeno rozhodnutí se stejným číslem jednacím, avšak ze dne 21. 3. 2018.
3. **V prvním žalobním bodě** žalobce namítl nezákonnost rozhodnutí státního tajemníka v Ministerstvu zemědělství ze dne 28. 2. 2018, č. j. 90/2018-MZE-11001-4 o odvolání a převedení na jiné služební místo (dále jen „rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo“). Podle žalobce napadené rozhodnutí navazuje a je závislé na rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo, kterým byl žalobce odvolán ze služebního místa představeného - náměstka pro řízení sekce 1. náměstka ministra – správní sekce v Ministerstvu zemědělství (dále jen „služební místo náměstka“) a převeden na jiné služební místo, a to služební místo vedoucího oddělení správy budov v Ministerstvu zemědělství (dále jen „služební místo vedoucího oddělení správy budov“). Rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo považoval žalobce za nezákonné, podal proti němu odvolání a následně správní žalobu. Pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí je proto podle žalobce podstatné nejdříve posoudit zákonnost rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo.
4. **Ve druhém žalobním bodě** žalobce namítal nerespektování své žádosti o čerpání rodičovské dovolené a rozpor s ust. § 196 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění účinném do 30. 9. 2018 (dále jen „zákoník práce“) ve spojení s § 121 zákona o státní službě. Žalobce žádostí ze dne 18. 3. 2018, doručenou téhož dne, požádal správní orgán I. stupně o čerpání rodičovské dovolené pro péči o svého syna, a to v období ode dne 18. 3. 2018 do dne 31. 3. 2018. Správní orgán I. stupně však stanovil počátek čerpání rodičovské dovolené nikoliv na den 18. 3. 2018, nýbrž na den 19. 3. 2018, když rozhodl o zařazení žalobce mimo výkon služby z důvodu čerpání rodičovské dovolené dle § 63 odst. 1 zákona o státní službě ode dne 19. 3. 2018 do dne 31. 3. 2018. Tím postupoval v rozporu s § 196 zákoníku práce ve spojení s § 121 zákona o státní službě, neboť správní orgán I. stupně neměl možnost stanovit rozsah čerpání rodičovské dovolené jinak, než jak žalobce požadoval.
5. Pokud žalovaný argumentoval tím, že den 18. 3. 2018 byla neděle, podle žalobce správní předpisy neomezuji dobu čerpání rodičovské dovolené na pouhé pracovní dny. Shodnou dobu čerpání rodičovské dovolené žalobce nahlásil své zdravotní pojišťovně. Naopak správní orgán I. stupně v rozhodnutí vydaném pod č. j. 24136/2018-MZE-11001 označil den pracovního klidu za poslední den zařazení mimo službu. Pokud tedy je možné končit rodičovskou dovolenou, a tudíž i zařazení mimo službu v den pracovního klidu, pak je možné rodičovskou dovolenou začínat v den pracovního klidu. Nadto i rozhodnutí o

zařazení na služební místo uvádí den 1. 4. 2018 (což byla taktéž neděle) jako den účinnosti zařazení na služební místo.

6. Žalobce taktéž namítal, že přestože správní orgán I. stupně jeho žádosti plně nevyhověl, neseznámil jej ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „s. ř.“) s podklady pro rozhodnutí a nedal mu možnost se k věci vyjádřit.
7. **Ve třetím žalobním bodě** žalobce namítl nezohlednění neúčinnosti převedení na služební místo vedoucího oddělení správy budov dle rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo. Podle žalobce napadené rozhodnutí považovalo za východisko, že žalobce vykonával službu na služebním místě vedoucího oddělení správy budov. Toto tvrzení však neodpovídalo realitě. Služební orgány ve svých úvahách opomenuly, že rozhodnutím o odvolání a převedení na jiné služební místo byl sice žalobce převeden na místo vedoucího oddělení správy budov, avšak s účinností až ode dne 19. 3. 2018. Žalobce tedy do začátku čerpání rodičovské dovolené službu na tomto místě vykonávat nezačal a rozhodnutí o odvolání a převedení na toto místo se do té doby nestalo účinným.
8. Žalobce požádal dne 18. 3. 2018 o čerpání rodičovské dovolené od téhož dne do 31. 3. 2018, tudíž bylo, že požádal dřív, než převedení na místo vedoucího oddělení správy budov mohlo nabýt účinnosti, a že čerpání rodičovské dovolené mělo (v souladu s jednoznačným zněním zákona) začít dřív, než převedení na místo vedoucího oddělení správy budov mohlo nabýt účinnosti. Žalobce tak před začátkem rodičovské dovolené nevykonával službu na místě vedoucího oddělení správy budov. Pokud by však čerpání rodičovské dovolené začalo ode dne 19. 3. 2018, tak i v takovém případě by podle žalobce platilo, že nezačal vykonávat službu na místě vedoucího oddělení správy budov, neboť službu tam mohl začít vykonávat nejdříve dne 19. 3. 2018, kdy však již čerpal rodičovskou dovolenou.
9. **Ve čtvrtém žalobním bodě** žalobce namítl nezohlednění data účinnosti odvolání ze služebního místa náměstka dle rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo, kterým byl žalobce ze služebního místa náměstka odvolán s účinky až ke dni 19. 3. 2018. Ještě dne 19. 3. 2018, kdy však již čerpal rodičovskou dovolenou, tak měl být zařazen na služebním místě náměstka. Tudíž i dne 18. 3. 2018 byl žalobce zařazen na služebním místě náměstka, a nemohl tak být pravdivý argument žalovaného, že nečerpal a nemohl čerpat rodičovskou dovolenou ještě ze služebního místa náměstka. Zároveň byl žalobce dle rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo s účinností od 19. 3. 2018 převeden na služební místo vedoucího správy budov, takže v tento den (19. 3. 2018) byl zařazen na dvou služebních místech současně.
10. **V pátém žalobním bodě** žalobce namítl chybné posouzení otázky, jaké bylo jeho původní služební místo ve smyslu § 70 odst. 1 zákona o státní službě. Uvedl, že po odpadnutí důvodu změny služebního poměru, tj. po vyčerpání rodičovské dovolené, měl být zařazen na své „původní místo.“ To však žalovaný interpretoval mylně, jelikož původním místem musí být místo, na němž zaměstnanec vykonával službu před tím, než nastal důvod pro změnu služebního poměru. Žalobce podle svého tvrzení nevykonával (a ani nemohl vykonávat) službu na služebním místě vedoucího oddělení správy budov přede dnem 19. 3. 2018, když teprve počínaje tímto dnem měly nastat účinky jeho převodu na toto místo dle rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo. Původním služebním

místem žalobce tedy bylo služební místo náměstka, na němž byl zařazen do doby zahájení čerpání rodičovské dovolené, resp. na tomto místě měl být zařazen ještě dne 19. 3. 2018.

11. **V šestém žalobním bodě** žalobce namítl, že ust. § 70 odst. 3 zákona o státní službě neuvádí, že ke změně systemizace by muselo dojít v době rodičovské dovolené, jak se snažil tvrdit žalovaný. Výklad, který učinil žalovaný na str. 6 napadeného rozhodnutí, byl podle žalobce nepodložený, extenzivní a nad rámec zákona.
12. Žalobce shrnul, že nemohl být na základě neúčinných změn služebního poměru (odvolání ze služebního místa náměstka, převedení na služební místo vedoucího oddělení správy budov), a ve svém důsledku i nezákonných změn služebního poměru (rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo) převeden na služební místo vedoucího oddělení správy budov, a tudíž se následně po skončení rodičovské dovolené nemohl na toto služební místo ani vrátit - nemohl být na něj zpět zařazen. Původním služebním místem ve smyslu § 70 odst. 1 zákona o státní službě, na které měl být zařazen po skončení čerpání rodičovské dovolené, bylo služební místo náměstka, a pokud to nebylo možné z důvodu zrušení tohoto služebního místa, tak měl být v souladu s § 70 odst. 3 zákona o státní službě zařazen k výkonu služby na jiné volné služební místo s tím, že pokud by se mělo jednat o místo v nižší platové třídě, byl k tomu nutný jeho souhlas. Žalobce však takový souhlas nedal a naopak žádal o odvolání a převedení na jiná vhodná místa, na což však správní orgán I. stupně nereflektoval. Na základě uvedeného proto žalobce navrhl zrušit jednak napadené rozhodnutí, a dále obě rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tj. rozhodnutí o zařazení mimo výkon služby a rozhodnutí o zařazení na služební místo.

II. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

13. Žalovaný uvedl, že ve výroku napadeného rozhodnutí bylo chybně označeno rozhodnutí státního tajemníka v Ministerstvu zemědělství č. j. 16250/2018-MZE-11001, neboť jako den jeho vydání byl uveden den 23. 3. 2018 namísto dne 21. 3. 2018. Z toho důvodu žalovaný vydal opravné rozhodnutí, kterým tuto zřejmou nesprávnost opravil. Žalovaný taktéž poznamenal, že napadené rozhodnutí vychází a je závislé na rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2018, č. j. MV-48713-3/OSK-2018, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí o odvolání žalobce a převedení na jiné služební místo. Proti tomuto rozhodnutí byla podána žaloba, která je projednávána u Městského soudu v Praze.
14. K dalším žalobním námitkám žalovaný uvedl, že již v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně vysvětlil, že § 70 odst. 3 zákona o státní službě nedopadal na případ žalobce, neboť ke zrušení služebního místa náměstka došlo již ke dni 1. 1. 2018. Podle žalovaného také nehrálo roli, zda bylo čerpání rodičovské dovolené žalobci přiznáno od dne 18. 3. 2018 či od dne 19. 3. 2018, neboť tato skutečnost nebyla způsobilá jakkoli ovlivnit účinky rozhodnutí o odvolání a převedení žalobce na jiné služební místo, tj. na služební místo vedoucího oddělení správy budov.
15. Rozhodnutím o odvolání a převedení na jiné služební místo bylo rozhodnuto o odvolání žalobce ze služebního místa náměstka a o jeho převedení na služební místo vedoucího oddělení správy budov v téže služebním úřadě, neboť na základě systemizace služebních a pracovních míst pro rok 2018 došlo ke zrušení služebního místa náměstka, a nastaly tak důvody pro postup podle § 60 odst. 1 písm. a) a § 61 odst. 1 písm. b) zákona o státní službě. Správní orgán I. stupně tak rozhodoval na základě skutkového stavu existujícího v době

vydání rozhodnutí a v souladu s právními předpisy. Účinky rozhodnutí o odvolání žalobce ze služebního místa představeného a převedení na jiné služební místo stanovil ke dni 19. 3. 2018. Žádost žalobce ohledně čerpání rodičovské dovolené však nepozastavila účinky rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo. Z uvedeného důvodu nebylo významné, zda žalobce dne 19. 3. 2018 fakticky nastoupil k výkonu služby na služebním místě vedoucího oddělení správy budov. Dne 19. 3. 2018 rozhodnutí o odvolání a převedení žalobce na služební místo vedoucího oddělení správy budov nabylo vykonatelnosti, a žalobce byl proto od tohoto dne na toto služební místo převeden. Po skončení čerpání rodičovské dovolené bylo nutné žalobce podle § 70 odst. 1 zákona o státní službě na toto služební místo opětovně zařadit. Za původní služební místo, na které měl být žalobce po skončení rodičovské dovolené zařazen, tak nebylo možné považovat služební místo náměstka, neboť žalobce byl z tohoto služebního místa odvolán.

16. K námitce žalobce, že mu nebylo umožněno uplatnit právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním, žalovaný uvedl, že k takovému postupu nebyl důvod, neboť služební orgán postupoval podle § 165 zákona o státní službě, tj. vydal rozhodnutí o zařazení mimo výkon služby jako první úkon v řízení, kdy se ust. § 36 odst. 3 s.ř. neuplatní. Řízení o zařazení mimo výkon služby totiž není řízením o žádosti, ale služební orgán rozhoduje o zařazení státního zaměstnance mimo výkon služby z moci úřední na základě čerpání mateřské nebo rodičovské dovolené. Dle názoru žalovaného nelze zaměňovat nebo směšovat žádost o čerpání rodičovské dovolené se žádostí o zařazení mimo výkon služby z tohoto důvodu, neboť o zařazení mimo výkon služby se nežádá, ale vydání rozhodnutí z moci úřední je v tomto případě pouze právní důsledek čerpání rodičovské dovolené. Správní orgán I. stupně navíc neprováděl žádné doplnění spisového materiálu o podklady, které by žalobci nebyly známy.
17. V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že se žalovaný nevypořádal s námitkou, že mu měla být poskytnuta dovolená již ode dne 18. 3. 2018, kdy správní orgán I. stupně neměl prostor pro úvahu, od kdy rodičovskou dovolenou „stanoví“, neboť byl povinen respektovat žádost žalobce. K tvrzení, že nebylo významné, od kdy bylo žalobci přiznáno čerpání rodičovské dovolené, žalovaný podle žalobce nepředložil žádnou právní argumentaci ani důkazy.
18. Žalovaný také nezohlednil, že žalobce byl odvolán s účinky až ke dni 19. 3. 2018. Až do účinnosti odvolání byl na služebním místě náměstka, a tudíž až do počátku čerpání rodičovské dovolené bylo jeho služebním místem místo náměstka. Pokud žalovaný argumentoval tím, že služební místo náměstka, které žalobce zastával, bylo zrušeno již ke dni 1. 1. 2018 s účinností systemizace služebních a pracovních míst na rok 2018, žalobce k tomu uvedl, že tvrzené zrušení svého služebního místa a následné odvolání z tohoto místa napadl u soudu samostatně (řízení o žalobě je vedeno pod sp. zn. 11 Ad 17/2018) a poukázal také na řízení vedená u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 5 Ads 269/2018 a 8 Ads 301/2018 (v nichž byla předmětem sporu samotná systemizace služebních a pracovních míst na rok 2018, resp. její úprava dle usnesení vlády ČR z 22. 12. 2017, č. 895)
19. Argumentaci žalovaného k tvrzenému zrušení služebního místa náměstka ke dni 1. 1. 2018 žalobce nepovažuje za relevantní, jelikož byl z tohoto místa odvolán až dne 28. 2. 2018, a to s účinky ke dni 19. 3. 2018. Žalobce nikdy nenastoupil na služební místo vedoucího oddělení správy budov, tedy nezačal vykonávat službu na tomto místě, a i proto nemohlo

být toto místo „původním služebním místem“. Až do dne 18. 3. 2018 měl žalobce plat náměstka, což bylo dalším argumentem pro závěr, že právě místo náměstka bylo jeho původním služebním místem.

20. Žalobce setrval na tom, že interpretace žalovaného, že ust. § 70 odst. 3 zákona o státní službě se týkala pouze případů, kdy ke zrušení služebního místa z důvodu změny systemizace dojde v průběhu čerpání rodičovské dovolené, byla mylná a ničím nepodložená. Podle něj ze zmíněného ustanovení takováto interpretace nevyplývá.

III. Průběh řízení před správními orgány

21. Ze správního spisu vyplývají následující, pro věc rozhodné skutečnosti:
22. Usnesením vlády č. 895 ze dne 22. 12. 2017 byla schválena s účinností ode dne 1. 1. 2018 úprava systemizace služebních a pracovních míst schválená usnesením vlády ze dne 23. 10. 2017, č. 737, ve znění úprav schválených usneseními vlády ze dne 29. 11. 2017, č. 821 a ze dne 6. 12. 2017, č. 874, podle části III materiálu č. j. 1316/17. Tímto usnesením byla na Ministerstvu zemědělství zrušena sekce 1. náměstka ministra – správní sekce a sekce ekonomiky a informačních technologií a v souvislosti s tím i systemizované místo náměstka pro řízení sekce 1. náměstka ministra – správní sekce a náměstka pro řízení sekce ekonomiky a informačních technologií.
23. Dne 28. 2. 2018 bylo vydáno rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo, kterým byl žalobce s účinností ke dni 19. 3. 2018 odvolán ze služebního místa představeného náměstka pro řízení sekce 1. náměstka ministra – správní sekce v Ministerstvu zemědělství. S účinností od 19. 3. 2018 byl žalobce převeden na služební místo vedoucího oddělení správy budov. Proti tomu rozhodnutí podal žalobce odvolání, které však nemělo odkladný účinek (§ 168 odst. 2 zákona o státní službě). O něm bylo žalovaným rozhodnuto dne 2. 7. 2018 pod č.j. MV-48713-3/OSK-2018 tak, že odvolání bylo zamítnuto a rozhodnutí bylo potvrzeno. V této věci následně podal žalobce žalobu ke správnímu soudu. Tato žaloba byla rozsudkem Městského soudu ze dne 10. 11. 2019, č. j. 11 Ad 17/2018-66 zamítnuta.
24. Dne 18. 3. 2018 zaslal žalobce státnímu tajemníkovi žádost o čerpání rodičovské dovolené ode dne 18. 3. 2018 do dne 31. 3. 2018 a v souladu s § 63 zákona o státní službě požádal o zařazení mimo výkon služby, a to ode dne 18. 3. 2018 do dne 31. 3. 2018. Žádost byla doručena do elektronické podatelny Ministerstva zemědělství dne 18. 3. 2018 v 22:26 hodin. Dne 19. 3. 2018 byla žádost zaevidována pod č. j. 15708/2018.
25. Dne 19. 3. 2019 bylo vydáno rozhodnutí o zařazení mimo výkon služby, kterým byl žalobce podle § 63 odst. 1 zákona o státní službě ode dne 19. 3. 2018 zařazen mimo výkon služby z důvodu čerpání rodičovské dovolené, a to do dne 31. 3. 2018. V odůvodnění rozhodnutí bylo uvedeno, že žalobce byl ke dni vydání rozhodnutí podle § 188 odst. 1 zákona o státní službě ve služebním poměru na dobu neurčitou a na základě rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo vykonával službu na služebním místě vedoucího oddělení správy budov, a to s účinností ode dne 19. 3. 2018. Z důvodu péče o syna požádal žalobce prostřednictvím datové schránky dne 18. 3. 2018 o čerpání rodičovské dovolené do dne 31. 3. 2018. S ohledem na výše uvedené a za splnění podmínek podle § 121 zákona o státní službě ve spojení s § 196 zákona o státní službě tak správní orgán I. stupně

rozhodl o zařazení žalobce mimo výkon služby z důvodu čerpání rodičovské dovolené, a plně tak vyhověl žádosti žalobce. S odkazem na ust. § 70 odst. 1 zákona o státní službě správní orgán I. stupně doplnil, že po odpadnutí důvodu změny služebního poměru podle § 63 zákona o státní službě se žalobce zařadí k výkonu služby na jeho původní služební místo, pokud nenastane situace podle § 70 odst. 3 zákona o státní službě.

26. Dne 21. 3. 2018 bylo vydáno rozhodnutí o zařazení na služební místo, kterým byl žalobce podle § 70 odst. 1 zákona o státní službě s účinností od dne 1. 4. 2018 zařazen na služební místo vedoucího oddělení správy budov v Ministerstvu zemědělství, s výkonem služby v Ministerstvu zemědělství, v oboru služby 4. hospodaření s majetkem státu a jeho privatizace, se službou na služebním místě na dobu neurčitou, se služebním označením vrchní ministerský rada - vedoucí oddělení a se služebním působištem v Praze. Zároveň bylo ve druhém výroku tohoto rozhodnutí uvedeno, že měsíční plat žalobce zůstává nezměněn a náleží mu s účinností ode dne 1. 4. 2018. V odůvodnění rozhodnutí bylo uvedeno, že žalobce byl ke dni vydání rozhodnutí podle § 188 odst. 1 zákona o státní službě ve služebním poměru na dobu neurčitou a na základě rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo vykonával službu na služebním místě vedoucího oddělení správy budov. Rozhodnutím o zařazení mimo výkon služby byl žalobce zařazen mimo výkon služby z důvodu čerpání dovolené, a to do dne 31. 3. 2018. Dne 1. 4. 2018 měl odpadnout uvedený důvod změny služebního poměru a žalobce se měl vrátit z čerpání rodičovské dovolené. S odkazem na ust. § 70 odst. 1 zákona o státní službě správní orgán I. stupně uvedl, že je povinen zařadit žalobce na jeho původní služební místo vedoucího oddělení správy budov, načež jej s účinností ode dne 1. 4. 2018 na toto místo zařadil zpět s tím, že žalobce nastoupí do služby nejbližší pracovní den, tedy dne 3. 4. 2018. Vzhledem k tomu, že v průběhu trvání důvodu změny služebního poměru nedošlo na předmětném služebním místě ani na straně žalobce ke změně, která by měla vliv na plat žalobce, s účinností od dne 1. 4. 2018 mu měl náležet plat určený rozhodnutím o odvolání a převedení na jiné služební místo
27. Proti oběma rozhodnutím správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání; z důvodu procesní ekonomie požádal o spojení věcí do jednoho řízení a vydání jednoho rozhodnutí o obou podaných odvoláních. Žalovaný následně vydal napadené rozhodnutí.

IV. Ústní jednání před soudem

28. Při ústním jednání před soudem konaném dne 25.6.2020 setrvali účastníci řízení na svých procesních stanoviscích. Právní zástupkyně žalobce odkázala na obsah žaloby a repliku k vyjádření žalovaného a v rámci rekapitulace nosných bodů žaloby zůstala na dosud uplatněných žalobních námitkách. Zástupce žalovaného odkázal na obsah napadeného rozhodnutí a vyjádření k žalobě. Nad rámec listin obsažených ve správním spise zástupkyně žalobkyně navrhla provést jako důkaz prokazující účelovost postupu žalovaného jednak návrh ministra vnitra na změnu systemizace služebních a pracovních míst s účinností od 1.4.2018 a jednak služební předpis evidenční číslo 4, kterým státní tajemník v Ministerstvu zemědělství stanovuje systemizaci služebního úřadu účinnou k 1.4.2018. Návrh na provedení těchto důkazů soud zamítl pro jejich irelevanci, neboť tvrzená účelovost odvolání žalobce ze služebního místa představeného již byla předmětem

soudního řízení ve věci přezkumu rozhodnutí náměstka ministra vnitra pro státní službu ze dne 2. 7. 2018, č. j. MV-48713-3/OSK-2018, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo ze dne 28.2.2018 (řízení ve věci sp. zn. 11 Ad 17/2018); žalobce ostatně v žalobě námitku účelovosti ve vztahu k napadenému rozhodnutí, resp. rozhodnutí jemu předcházejícím, ani neuplatnil.

IV. Posouzení věci soudem

29. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí [§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Při rozhodování soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
30. Podle § 44 písm. j) zákona o státní službě *změnou služebního poměru je zařazení mimo výkon služby z důvodu mateřské nebo rodičovské dovolené.*
31. Podle § 63 odst. 1 zákona o státní službě *státní zaměstnankyně, která čerpá mateřskou dovolenou, se zařadí mimo výkon služby. Mimo výkon služby se zařadí též státní zaměstnankyně nebo státní zaměstnanec, čerpají-li rodičovskou dovolenou.*
32. Podle § 121 odst. 1 zákona o státní službě *mateřská dovolená státní zaměstnankyně a rodičovská dovolená státní zaměstnankyně nebo státního zaměstnance se řídí § 195 až 198 zákoníku práce.*
33. Podle § 196 zákoníku práce *k prohloubení péče o dítě je zaměstnavatel povinen poskytnout zaměstnankyni a zaměstnanci na jejich žádost rodičovskou dovolenou. Rodičovská dovolená přísluší matce dítěte po skončení mateřské dovolené a otci od narození dítěte, a to v rozsahu, o jaký požádají, ne však déle než do doby, kdy dítě dosáhne věku 3 let.*
34. Podle § 70 odst. 1 zákona o státní službě *státní zaměstnanec se po odpadnutí důvodu změny služebního poměru podle § 47, 48, 63, 64, 67a nebo 69 zařadí k výkonu služby na jeho původní služební místo; obdobně to platí po skončení zařazení mimo výkon služby pro pozastavení služby z důvodu výkonu vojenského cvičení nebo mimořádné služby nebo výkonu funkce poslance, senátora, poslance Evropského parlamentu, člena vlády, náměstka člena vlády nebo uvolněného člena zastupitelstva.*
35. Podle § 160 zákona o státní službě *nestanoví-li zákon jinak, v řízení ve věcech služby se postupuje podle správního řádu.*
36. Podle § 165 zákona o státní službě *vydání rozhodnutí může být prvním úkonem v řízení, s výjimkou rozhodnutí o kárné odpovědnosti nebo skončení služebního poměru.*
37. Podle § 168 odst. 2 zákona o státní službě *odvolání nemá odkladný účinek. To neplatí při odvolání proti rozhodnutí ve věcech kárné odpovědnosti, o odbytném, odchodném a náhradě nákladů podle § 110.*
38. Úvodem žalobce namítal, že v napadeném rozhodnutí bylo nesprávně označeno rozhodnutí o zařazení na služební místo, neboť namísto správného data vydání rozhodnutí dne 21. 3. 2018 bylo nesprávně uvedeno, že rozhodnutí bylo vydáno dne 23. 3. 2018. Na

tuto skutečnost po podání žaloby žalovaný reagoval tak, že toto pochybení uznal a dne 16. 11. 2018 pod č. j. MV-53262-6/OSK-2018 vydal opravné rozhodnutí, kterým podle § 70 s. ř. tuto zřejmou nesprávnost v písemném vyhotovení rozhodnutí napravil. Soud tak má za to, že vydáním opravného usnesení se výše uvedená námitka stala bezpředmětnou.

39. **V prvním žalobním bodě** žalobce namítal nezákonnost rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo. Soud konstatuje, že žalobce v minulosti u Městského soudu v Praze podal žalobu proti rozhodnutí náměstka ministra vnitra pro státní službu ze dne 2. 7. 2018, č. j. MV-48713-3/OSK-2018, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo. Tímto rozhodnutím byl žalobce podle § 60 odst. 1 písm. a) zákona o státní službě odvolán s účinností ke dni 19. 3. 2018 ze služebního místa náměstka. Současně byl tímto rozhodnutím podle § 61 odst. 1 písm. b) zákona o státní službě převeden k témuž datu na služební místo vedoucího oddělení správy budov, byl zařazen do 14. platové třídy a do 7. platového stupně a byl mu určen měsíční plat tvořený platovým tarifem, osobním příplatkem ve výši 30 200 Kč a příplatkem za vedení ve výši 10 000 Kč. Žalobu proti tomuto rozhodnutí Městský soud v Praze zamítl jako nedůvodnou rozsudkem ze dne 10.10.2019, č. j. 11 Ad 17/2018-66.
40. Vzhledem ke skutečnosti, že v nyní projednávané věci žaloba směřovala proti rozhodnutí náměstka ministra vnitra pro státní službu ze dne 13. 7. 2018, č. j. MV-53262-4/OSK-2015 a nikoliv proti rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo, resp. následnému rozhodnutí o odvolání, mohl soud přezkoumat napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 s.ř.s. v mezích žalobních bodů, které se vztahují právě a pouze k napadenému rozhodnutí. Soud tedy v nyní projednávané věci nebyl oprávněn (znovu) přezkoumávat zákonnost rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo, resp. následné rozhodnutí o odvolání proti tomuto rozhodnutí; jehož přezkum byl předmětem jiného, již ukončeného soudního řízení. Jak již bylo zmíněno výše, Městský soud v Praze namítanou nezákonnost rozhodnutí o odvolání a převedení žalobce na jiné služební místo v rozsudku ze dne 10. 10. 2019, č. j. 11 Ad 17/2018-66 neshledal. Pokud tedy žalobce v prvním žalobním bodě odvozoval údajnou nezákonnost napadeného rozhodnutí od nezákonnosti rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo, na které napadené rozhodnutí navazovalo a bylo na něm závislé, je třeba tuto námitku označit za nedůvodnou, neboť rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo v rámci soudního přezkumu obstálo, a je tak nutno jej v souladu se zásadou presumpce správnosti a zákonnosti správních rozhodnutí považovat za rozhodnutí, na jehož vydání oprávněně navazovala další rozhodnutí, jež jsou předmětem přezkumu v nyní posuzované věci.
41. Pro úplnost lze dodat, že žalobce se v minulosti u zdejšího soudu domáhal rovněž zrušení usnesení vlády České republiky ze dne 22. 12. 2017, č. 895, o úpravě systemizace služebních a pracovních míst s účinností od dne 1. 1. 2018, a to v části týkající se úprav systemizace služebních a pracovních míst. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 18. 7. 2018, č.j. 3 A 64/2018-86 však byla žaloba v této věci odmítnuta a Nejvyšší správní soud pak rozsudkem ze dne 18. 10. 2019, č. j. 5 Ads 269/2018-44 zamítl kasační stížnost směřující proti usnesení zdejšího soudu. Žalobce výše uvedenou žalobu koncipoval jako žalobu proti rozhodnutí, ale z důvodu právní jistoty se nadto domáhal i ochrany před nezákonným zásahem žalovaného. Městský soud v Praze z důvodu vhodnosti usnesením vyloučil žalobu na ochranu před nezákonným zásahem k samostatnému projednání a následně ji rozsudkem ze dne 30.8.2018, č. j. 3 A 88/2018-27 zamítl. Proti tomuto rozsudku podal

žalobce kasační stížnost, o které Nejvyšší správní soud rozhodl rozsudkem ze dne 9. 10. 2019, č. j. 8 Ads 301/2018-45 tak, že rozsudek Městského soudu zrušil a žalobu na ochranu před nezákonným zásahem vlády České republiky odmítl.

42. **Ve druhém žalobním bodě** žalobce namítl, že správní orgán I. stupně nerespektoval jeho žádost o čerpání rodičovské dovolené, kdy ve smyslu ust. § 196 zákoníku práce správní orgán I. stupně neměl možnost stanovit počátek čerpání rodičovské dovolené jinak, než požadoval žalobce (tedy v období od 18. 3. 2018 do 31. 3. 2018).
43. Žalobci lze přisvědčit v tom, že dikce ust. § 196 zákoníku práce obecně neumožňuje zaměstnavateli se odchýlit při poskytování rodičovské dovolené od žádosti zaměstnance. S tím jsou souladné i názory publikované v odborné literatuře: *„[o]tci dítěte je zaměstnavatel povinen poskytnout na jeho žádost rodičovskou dovolenou od narození dítěte po dobu, o kterou požádá, nejdéle však do 3 let věku dítěte“* (cit. Vysokajová M., *Zákoník práce: komentář*, Praha: Wolters Kluwer, 2015). Nejvyšší soud se k této otázce vyjádřil ve svém rozsudku ze dne 12. 10. 2010, sp. zn. 21 Cdo 3533/2009 kde konstatoval, že *„[r]odičovskou dovolenou je zaměstnavatel povinen poskytnout k prohloubení péče o dítě zaměstnankyni a zaměstnanci na jejich žádost. Rodičovská dovolená se poskytuje matce dítěte po skončení mateřské dovolené a otci od narození dítěte, a to v rozsahu, o jaký požádají, ne však déle než do doby, kdy dítě dosáhne věku 3 let (srov. § 196 zák. práce). Z uvedeného vyplývá, že poskytnutí rodičovské dovolené nezávisí na vůli zaměstnavatele ani na objektivně existujících podmínkách pro její poskytnutí na pracovišti zaměstnavatele, ale je výlučně na rodiči, zda o poskytnutí rodičovské dovolené požádá.“*
44. V posuzované věci však zároveň nelze odhlížet od postupu žalobce, který svou žádost o čerpání rodičovské dovolené podal správnímu orgánu I. stupně prostřednictvím datové schránky dne 18. 3. 2018, tedy v den pracovního klidu (v neděli), a to v čase 22:26 hodin, tedy na samém konci dne, přičemž požadoval čerpání rodičovské dovolené od stejného dne (18. 3. 2018). Jinými slovy, žalobce požadoval čerpání rodičovské dovolené zpětně s účinností již ode dne, na jehož konci žádost podal. Na takový požadavek však přistoupit nelze.
45. Účelem čerpání rodičovské dovolené je umožnění prohloubení péče o dítě, přičemž rodičovská dovolená je řazena zákoníkem práce mezi důležité osobní překážky v práci. Přestože dikce § 196 zákoníku práce neumožňuje zaměstnavateli, v tomto případě správnímu orgánu I. stupně, odchýlit se od žádosti žalobce, i vzhledem k dílčí ochraně samotného zaměstnavatele nelze takové pravidlo aplikovat absolutně, tj. tak, že by zaměstnanec (žalobce) mohl požadovat čerpání dovolené i zpětně do minulosti. K obdobné věci a k nutnosti respektovat i zájmy zaměstnavatele se vyjádřil obdobně i Krajský soud v Hradci Králové, byť ve vztahu k zákonu č. 65/1965 Sb., zákoníku práce účinnému do 31. 12. 2016, který v ustanovení upravujícím mateřskou dovolenou (§ 157 odst. 2) uváděl, že *„[t]oto ustanovení má nepochybně upravit vztah mezi zaměstnavatelem a zaměstnankyní po konkrétně stanovenou dobu a není bez významu, že je to zaměstnankyně, která o délce této doby rozhoduje a zaměstnavatel je povinen její požadavek respektovat. Na druhé straně však i zaměstnankyně musí respektovat zájmy zaměstnavatele, ...“* Soud má za to, že z povahy věci nelze žádat o

zpětné poskytnutí pracovního volna z titulu rodičovské dovolené (totožně Pichrt J., *Zákoník práce: Praktický komentář*, Wolters Kluwer, 2017).

46. Pokud by soud tuto žalobcem tvrzenou konstrukci o možném zpětném čerpání rodičovské dovolené připustil, mohlo by to vést k absurdním závěrům, že by (čistě hypoteticky) zaměstnanec užitím tohoto institutu mohl napravovat např. svou neodůvodněnou absenci v zaměstnání. Správní orgán I. stupně proto postupoval správně, když v rozhodnutí o zařazení mimo výkon služby uvedl den 19. 3. 2018 jako den určující počátek zařazení žalobce mimo výkon služby – jednalo se o bezprostředně první pracovní den po doručení žádosti, o první den, kdy se správní orgán I. stupně mohl se žádostí seznámit, a zejména o první úplný den, kdy žalobce mohl čerpat rodičovskou dovolenou. Správní orgán I. stupně tak postupoval správně, když o žádosti rozhodl bezodkladně poté, co se s žádostí mohl seznámit, přičemž o čerpání rodičovské dovolené, resp. o zařazení žalobce mimo výkon služby, rozhodl s účinností od následujícího dne po podání jeho žádosti, a nikoliv se zpětnou účinností ode dne, na jehož konci byla žádost podána, přestože to tak žalobce požadoval. Tento výklad zároveň koresponduje pravidlům pro doručování písemností určených zaměstnavateli zaměstnancem dle § 337 zákoníku práce, která lze ve vztahu k žádosti žalobce o čerpání rodičovské dovolené analogicky použít. Z nich vyplývá, že v případě doručování písemnosti určené zaměstnavateli prostřednictvím sítě nebo služby elektronických komunikací je tato písemnost doručena dnem, kdy její převzetí zaměstnavatel zaměstnanci kvalifikovaně potvrdí (datovou zprávou podepsanou svým uznávaným elektronickým podpisem nebo zapečetěnou svou uznávanou elektronickou pečetí). Žádost žalobce o čerpání rodičovské dovolené tak nemohla být s ohledem na den a dobu jejího podání žalovanému v uvedeném smyslu doručena již dne 18.3.2018.
47. Pokud žalobce namítal, že správní orgán I. stupně, ačkoliv jeho žádosti plně nevyhověl, jej ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. neseznámil s podklady rozhodnutí, soudu nezbylo než přisvědčit argumentaci žalovaného, že k takovému postupu nebyl důvod. Je třeba připomenout, že podle § 160 zákona o státní službě, nestanoví-li zákon jinak, se v řízení ve věcech služby postupuje podle správního řádu. V případě vydání rozhodnutí o zařazení mimo výkon služby z důvodu čerpání rodičovské dovolené se nejedná o řízení zahájené na žádost žalobce, ale o řízení zahájené z úřední moci služebním orgánem (správním orgánem I. stupně), a to právě z důvodu dikce § 196 zákoníku práce, podle kterého byl zaměstnavatel (správní orgán) povinen žádosti žalobce vyhovět. V daném případě se tak jednalo o první úkon v řízení ve smyslu § 165 zákona o státní službě, kdy správní orgán I. stupně neměl povinnost žalobci jednak oznámit zahájení řízení, což by jinak činil podle § 46 odst. 1 s. ř., ani povinnost poskytnout mu před vydáním rozhodnutí možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 s. ř. (srov. také Pichrt J., *Zákon o státní službě: komentář*, Wolters Kluwer, 2017). Nadto je třeba konstatovat, že v případě rozhodnutí o zařazení mimo výkon služby vycházel správní orgán I. stupně z informací, které žalobce uvedl ve své žádosti o čerpání rodičovské dovolené a neprováděl žádné doplnění spisového materiálu nad rámec podkladů, které by žalobci nebyly známy.
48. **Ve třetím žalobním bodě** žalobce namítl nezohlednění skutečnosti, že výrok uvedený v rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo nabyl účinnosti až dne 19. 3. 2018, tedy v den, kdy již čerpal rodičovskou dovolenou a byl postaven mimo službu, takže toto rozhodnutí vůči němu nemohlo nabýt účinnosti. Podle žalobce tak nebylo možné

považovat za východisko, že vykonával službu na služebním místě vedoucího oddělení správy budov.

49. Podle rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo ze dne 28. 2. 2018 ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 7. 2018, č. j. MV-48713-3/OSK-2018 byl žalobce podle § 60 odst. 1 písm. a) zákona o státní službě žalobce odvolán ze služebního místa náměstka, a to s účinností k 19. 3. 2018. Zároveň podle § 61 odst. 1 písm. b) zákona o státní službě byl převeden na služební místo vedoucího oddělení správy budov, a to s účinností od 19. 3. 2018. Toto rozhodnutí potvrdil ve svém rozsudku ze dne 10. 10. 2019 č. j. 11 Ad 17/2018-66 Městský soud v Praze. Na tomto místě je třeba připomenout, že u rozhodnutí vydávaných podle služebního zákona nemá odvolání, s výjimkou rozhodnutí podle § 110 služebního zákona, odkladný účinek (§ 168 odst. 2 služebního zákona). Rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo tedy bylo vykonatelné již v době, kdy bylo oznámeno žalobci, a jeho účinky tudíž mohly nastat tak, jak bylo uvedeno ve výroku rozhodnutí, aniž by rozhodnutí nutně muselo nabýt právní moci.
50. Dále je nutné zdůraznit, že rozhodnutím o zařazení mimo výkon služby žalobcův služební poměr nezanikl, ale byl pouze změněn [viz § 44 písm. j) zákona o služebním poměru], a proto se na žalobce dále vztahovaly účinky rozhodnutí vydaných služebním orgánem (správním orgánem I. stupně). Skutečnost, že žalobce byl zařazen mimo výkon služby v období ode dne 19. 3. 2018 do dne 31. 3. 2018, nemohla způsobit zánik účinku rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo, resp. zařazením žalobce mimo výkon služby nemohla být pozastavena vykonatelnost tohoto rozhodnutí. Pokud tedy v rozhodnutí o zařazení mimo výkon služby bylo uvedeno, že ode dne 19. 3. 2018 byl žalobce převeden na služební místo vedoucího oddělení správy budov, je nutné toto služební místo považovat s účinností ode dne 19. 3. 2018 za původní služební místo žalobce, byť žalobce žádost o čerpání rodičovské dovolené podával v době, kdy byl ještě zařazen na služební místě náměstka.
51. Pro úplnost pak soud poznamenává, že žalobce byl vyrozuměn o skutečnosti, že bude s účinností ode dne 19. 3. 2018 převeden na jiné služební místo, a v jeho postupu proto nelze nespátřovat jisté prvky účelovosti (tj. snahu vyhnout se převedení na místo vedoucího oddělení dle rozhodnutí o odvolání ze služebního místa a převedení na jiné služební místo). Zároveň je třeba dodat, že žalobce byl srozuměn i s tím, že jeho předchozí služební místo náměstka bylo zrušeno v důsledku systemizace provedené k 1. 1. 2018, jak vyplývá z rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo ze dne 28. 2. 2018, potvrzeného rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 10. 10. 2019, č. j. 11 Ad 17/2018-66.
52. **Ve čtvrtém žalobním bodě** žalobce namítal, že ještě dne 19. 3. 2018, kdy již čerpal rodičovskou dovolenou, měl být zařazen na služební místě náměstka, a že dle rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo měl být v tento den zařazen i na služební místo vedoucího oddělení správy budov. Žalobce tak byl dle svého tvrzení zařazen na dvou služebních místech současně. S tímto výkladem však soud nemůže souhlasit.
53. Výrok I. rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo, byť je formulován právně ne zcela šťastně, je nutno chápat tak, že odvolání žalobce ze služebního místa náměstka je účinné ke dni 19. 3. 2018, což znamená, že od tohoto dne již žalobce nebyl

zařazen na místě náměstka. Zároveň s účinností od stejného dne byl dle výroku II. rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo žalobce zařazen na služební místo vedoucího oddělení správy budov. Žalobce se tedy mylí, pokud má za to, že byl dne 19. 3. 2018 zařazen na dvou služebních místech. Počínaje dnem 19. 3. 2018 (včetně) byl žalobce zcela jednoznačně zařazen pouze na služebním místě vedoucího oddělení správy budov.

54. V **pátém žalobním bodě** žalobce namítal chybné posouzení otázky, jaké bylo jeho původní služební místo ve smyslu § 70 odst. 1 zákona o státní službě. K tomu je nutno zdůraznit – a i v tom se soud ztotožnil se žalovaným – že pro věc nebylo podstatné, zda o postavení žalobce mimo službu z důvodu čerpání rodičovské dovolené bylo rozhodnuto s účinností od dne 18. 3. 2018 či 19. 3. 2018. Podstatnou pro danou věc byla skutečnost, že přestože byl žalobce postaven mimo službu, jeho služební poměr nezanikl, a tudíž i dříve vydaná rozhodnutí (včetně rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo) se stala vykonatelná a mohla nabýt účinnosti tak, jak v nich bylo uvedeno. Byť tedy v téže době žalobce prokazatelně čerpal rodičovskou dovolenou, v důsledku rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo s účinností od dne 19. 3. 2018 došlo k jeho převedení na služební místo vedoucího oddělení správy budov a tentýž den nabylo účinnosti odvolání ze služebního místa náměstka.
55. Ustanovení § 70 odst. 1 zákona o státní službě nelze interpretovat tak, že „*původní služební místo*“ je vždy místo, odkud zaměstnanec odcházel. Je sice faktem, že na základě jazykového výkladu lze „*původní služební místo*“ chápat právě jako místo, na které byl státní zaměstnanec zařazen bezprostředně před podáním žádosti o rodičovskou dovolenou, resp. před změnou služebního poměru, nicméně pokud by tak bylo postupováno zcela automaticky, otevřela by se tím možnost „spekulování“ se zpětným zařazením na původní místo, pro případ, že by státní zaměstnanec nesouhlasil s dřívějším rozhodnutím o převedení na jiné služební místo. Takový postup by však byl zcela zjevně proti účelu ust. § 70 odst. 1 zákona o státní službě, které bylo do zákona zakotveno z důvodu právní jistoty státního zaměstnance, aby měl po skončení zde uvedených změn služebního poměru zajištěn návrat na svoje původní služební místo (srov. Pichrt J., Zákon o státní službě: komentář, Wolters Kluwer, 2017).
56. V nyní projednávané věci žalobce zjevně nesouhlasil s pravomocným rozhodnutím o odvolání a převedení na jiné služební místo, neboť se pokusil využít ust. § 63 zákona o státní službě a následně § 70 odst. 1 zákona o státní službě, aby docílil toho, že by byl zařazen opětovně na služební místo náměstka, a vyhnul se tak převedení na služební místo vedoucího oddělení správy budov, které mělo nabýt účinnosti dne 19. 3. 2018. O účelovosti jednání žalobce svědčí nejen tvrzení obsažená v podané žalobě, ale i obsah správního spisu, zejména pak žádost o čerpání dovolené ze dne 18. 3. 2018 zasláná žalobcem správnímu orgánu I. stupně v pozdních nočních hodinách během dne pracovního klidu bezprostředně předcházejícího dni, ve kterém mělo nabýt účinnosti převedení žalobce na jiné služební místo. Přehlédnout nelze ani skutečnost, že žádost byla formulována tak, aby žalobce mohl čerpat dovolenou zpětně již od počátku dne, kdy žádost správnímu orgánu zaslal.
57. Lze shrnout, že žalobcův služební poměr nezanikl, ale byl pouze změněn [§ 44 písm. j) zákona o služebním poměru], a účinky pravomocného rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo nastaly dne 19. 3. 2018, přestože toho času žalobce již prokazatelně

čerpal rodičovskou dovolenou. Byť tedy žalobce svou žádost podával v době, kdy byl zařazen na služební místo náměstka, tak se v době čerpání rodičovské dovolené z důvodu pravomocného rozhodnutí služebního orgánu, kterým byl správní orgán i žalobce vázán, změnilo jeho „původní služební místo“, a žalobce tak byl následně ve smyslu § 70 odst. 1 zákona o státní službě právem zařazen na služební místo vedoucího oddělení správy budov a nikoli na služební místo náměstka. Soud proto považuje i tuto žalobní námitku za nedůvodnou.

58. **V šestém žalobním bodě** žalobce namítl nesprávnou interpretaci ust. § 70 odst. 3 zákona o státní službě, podle něhož nelze-li postupovat podle § 70 odst. 1 téhož zákona *v důsledku zrušení služebního místa z důvodu změny systemizace, nebo odpadne-li jiný důvod změny služebního poměru, pro který státní zaměstnanec nemohl vykonávat službu, zařadí se k výkonu služby na volné služební místo; přednostně se zařazují státní zaměstnanci z příslušného oboru služby. K výkonu služby na služební místo zařazené v nižší platové třídě však lze státního zaměstnance zařadit jen s jeho souhlasem.*
59. V daném případě došlo ke změně systemizace již s účinností od 1. 1. 2018, a to usnesením vlády č. 895 ze dne 22. 12. 2017. Ustanovení § 70 odst. 3 zákona o státní službě by bylo aplikovatelné pouze tehdy, pokud by k této změně došlo (včetně nabytí účinnosti) v období, ve kterém byl žalobce zařazen mimo výkon služby, a zároveň by v téže době nedošlo k jeho přeražení na jiné služební místo. V projednávané věci však správní orgán I. stupně již dne 28. 2. 2018 vydal rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo, kterým byl žalobce s účinností ke dni 19. 3. 2018 odvolán ze služebního místa náměstka a zařazen na služební místo vedoucího oddělení. Toto rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 7. 2018, č. j. MV-48713-3/OSK-2018 sice nabylo právní moci až dne 13. 7. 2018, nicméně vzhledem k tomu, že odvolání proti rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo nemělo odkladný účinek [§ 168 odst. 2 zákona o státní službě], se rozhodnutí stalo předběžně vykonatelným okamžikem doručení žalobci.
60. Soud tak má za to, že nebyly naplněny podmínky ust. § 70 odst. 3 zákona o státní službě, neboť ke změně systemizace došlo dávno před změnou služebního poměru žalobce (čerpání rodičovské dovolené), přičemž žalobce byl vyrozuměn, na základě rozhodnutí, které bylo předběžně vykonatelné, že s účinností ode dne 19. 3. 2018 bude převeden na jiné služební místo, které od tohoto data bylo nutné považovat za jeho „původní služební místo“. Jak již soud opakovaně uvedl shora, pro věc je podstatné, že při následném zpětném zařazení žalobce bylo nutné považovat za „původní služební místo“ služební místo vedoucího oddělení správy budov, a to ve smyslu rozhodnutí o odvolání a převedení na jiné služební místo. Z tohoto důvodu správní orgán I. stupně postupoval správně podle § 70 odst. 1 zákona o státní službě a nikoliv podle § 70 odst. 3 zákona o státní službě. I tuto žalobní námitku proto soud považuje za neopodstatněnou.
61. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
62. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. června 2020

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu